

Fondazione "Migrantes"

Parohia "Araceli"

Piazza Araceli, 21;

36100-Vicenza

Tel cel.: 393.482.9000

Tel fix: 0444.149.60.55;

Fax: 0444.183.3500

E-mail: parohiavicenza@gmail.com

Website: www.parohiavicenza.it

Programul liturgic al Parohiei pe luna Ianuarie 2018

1 TĂIEREA ÎMPREJUR A DOMNULUI NOSTRU ISUS CRISTOS. SF. VASILE CEL MARE. ANUL NOU CIVIL

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

6 S BOTEZUL DOMNULUI IN IORDAN (Boboteaza). Sfințirea cea mare a apei

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie
- ora 12.00 Sfințirea cea mare a Apei

7 DUMINICA DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI (Începutul propovăduirii Domnului). SF. IOAN BOTEZATORUL ȘI ÎNAINTEMERGĂTORUL DOMNULUI

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

14 DUMINICA A 29-A DUPĂ RUSALII (a celor zece leproși). Cuv. Părinți uciși în Sinai și Rait; Cuv. Teodul.

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie

21 DUMINICA A 32-A DUPĂ RUSALII (a lui Zaheu). Cuv. Maxim Mărturisitorul; Sf. M. Neofit, Eugeniu, Candid, Valerian și Achila; Sf. M. Agneza

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie
- ora 12.00 Botez Dorothea Maria

27 S Aducerea moaștelor Sf Ioan Gură de Aur

- ora 10.00 Cununie
- ora 12.00 Botez

28 DUMINICA VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI. Cuv. Efreem Sirul; Sf. Toma de Aquino

- ora 09.30 Sf. Spovedanie;
- ora 10.30 Sf. Liturghie.

Din data de 3 ianuarie 2018 părintele paroh începe sfințirea caselor. Cei interesați sunt rugați să sune la numărul de telefon **393 482 9000** pentru programare.

Pentru botezuri (*lumânări de botez*), **cununii, sfeștaniei, molifte**, etc., vă puteți adresa la Pr Raimondo: tel. 0444.149.60.55; cel. 393.482.9000 sau în fiecare duminică la Biserică

SFINȚIREA CASELOR DE BOBOTEAZĂ

Începând cu primele zile ale anului civil, slujitorii sfințelor altare merg și sfințesc casele oamenilor prin stropire cu apă sfințită și vestesc Botezul lui Hristos.

Sfințirea caselor credincioșilor se face prin stropirea cu agheasma mare în ajunul Bobotezei.

Omul este solidar cu tot ceea ce îl înconjoară. Păcatele, fărădelegile omului întinează spațiul în care acesta le săvârșește.

Dimpotrivă, curățenia vieții lui sfințește mediul care-l înconjoară. Nu este întâmplător faptul ca în popor s-a păstrat zicala: „Omul sfințește locul”.

Apa sfințită de preot poartă în ea puterea curățitoare și sfințitoare a harului dumnezeiesc.

Când face sfințirea apei, preotul se roagă ca: „apa aceasta să se sfințească cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea Sfântului Duh”, „pentru ca să se pogoare peste ea lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de fire”, „pentru ca să fie tămăduitoare sufletelor și trupurilor și izgonitoare a toată puterea cea potrivnică” și pentru ca „prin gustarea și stropirea cu apa sfințită să ne trimită Dumnezeu binecuvântarea Sa, care spală întinăciunea patimilor”.

Sfințirea caselor de Bobotează se face cu agheasma mare, apa sfințită, obținută printr-o slujbă specială. Această apă este aceeași apă ca și cea din ziua Botezului Domnului. Din acest motiv, sfințirea caselor în această perioadă aduce o binecuvântare deosebită.

Termenul „agheasmă” vine de cuvântul grecesc „aghiasmos”, care își are originea în cuvântul „aghiós” (sfânt). „Aghiasmos” se poate traduce și ca slujba de sfințire, dar și ca apă sfințită. Astfel, atunci când spunem „voi face o aghiasmă”, înțelegem slujba, iar când spunem „voi bea un pic de aghiasma”, ne referim la apa sfințită.

Există și o altă explicație în legătura cu originea cuvântului „aghiasma”. S-a spus că el vine de la „iazma”. În DEX, cuvântul iazma, iezme, cu sensul de „arătare urată și rea, năluca, vedenie”, este indicat ca și în DLR, cu etimologie ne-cunoscută.

Se cere o explicație în legătură cu sensul cuvântului iasma-iazma, de „arătare urată și rea, năluca, vedenie”, contrar sensului originar de „apă sfințită”. Explicația este următoarea: atunci când preotul sfințește apa, la sfârșit, cântă troparul: „Mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvântează moștenirea Ta, biruința binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău”. Când se cântă troparul, preotul stropi pe credincioși în cele patru puncte cardinale cu apă sfințită, spre alungarea „celui potrivnic”, adică a celui rău, a celui urât, care este năluca, vedenie rea, satana. De la acțiunea stropirii cu apă sfințită și rostirea cântă-

rii ei, s-a reținut în popor scopul urmărit prin aiasma - aiazma - iazma, de a alunga „arătarea urâtă și rea”, adică duhul cel rău, satana.

E bine să știm că harul lui Dumnezeu vine acolo unde este chemat. Așa ca nu putem pune un semn de egalitate între apa nesfințită și agheasma. Nici în cadrul Sfintei Liturghii, harul lui Dumnezeu nu se pogoară peste toată pâinea care este în biserică, pentru a o preface în Trupul Domnului, ci doar asupra darurilor pregătite special pentru aceasta. Harul lui Dumnezeu se pogoară în timpul slujbei de sfințire a apei doar peste apa pregătită din timp pentru acest lucru și nu peste toată apa care există în alte locuri. Iată de ce e bine ca omul să-și deschidă casa atunci când preotul vine să le sfințească, pentru ca sfințirea casei vecinului nu înseamnă și sfințirea propriei case.

Adrian Cocoșilă

SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL CEL MAI MARE ÎN- TRE CEI NĂSCUȚI ȘI CEL MAI MIC ÎN ÎMPĂRĂȚIA cerurilor

Una dintre cele mai mari sărbători creștine este prăznuirea Soborului Sfântului Ioan Botezătorul care are loc în fiecare an, în data de 7 ianuarie. Cel care l-a botezat pe Iisus Hristos este considerat omul născut din femeie care a avut cele mai puține păcate. Nașterea, moartea și modul în care a trăit Sfântul Ioan Botezătorul reprezintă un exemplu de urmat pentru toți credincioșii.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul este prăznuita pe 24 iunie. Această sărbătoare este cunoscută în popor și sub denumirea de Sânziene sau Drăgaica.

Sfântul Ioan Botezătorul s-a născut în familia preotului Zaharia. Elisabeta, mama sa, era descendentă a seminției lui Aaron. Nașterea prorocului Ioan s-a petrecut cu șase luni înaintea nașterii lui Iisus. Nașterea sa a fost vestită de către îngerul Gavriil lui Zaharia, în timp ce acesta slujea la templu. Pentru că nu va da crezare celor vestite de îngerul Gavriil, Zaharia va rămâne mut până la punerea numelui fiului său.

Există o lungă perioadă din viața Sfântului Ioan Botezătorul despre care nu se cunosc informații. Se știe că s-a retras în pustiu, unde a dus o viață de aspre nevoințe, pâ-

nă în momentul în care a primit porunca să înceapă să predice. Rolul lui Ioan nu a fost numai acela de a pregăti poporul pentru venirea lui Hristos, ci și acela de a-L descoperi lumii ca Mesia și Fiul lui Dumnezeu.

Ioan este nume iudaic – „Iohanan” prescurtare din Iehohanan și înseamnă „Dumnezeu s-a milostivit”.

Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul – data sărbătorii

Data de 24 iunie nu a fost fixată într-un mod întâmplător ca zi a nașterii Sfântului Ioan Botezătorul. Potrivit Sfintei Scripturi, zămisirea Sfântului Ioan Botezătorul a avut loc după ce Zaharia, tatăl său, a tămâiat în sfântul altar – loc în care numai arhiereul intra o singură dată pe an, în luna a șaptea, ziua a 10 a (cf. Lev. 16,29). Aceasta luna din calendarul iudaic cuprindea o parte din septembrie și alta din octombrie. Având în vedere cele descoperite în Sfânta Scriptură, Sfinții Părinți au rânduit ca ziua zămisirii Sfântului Ioan să fie pe 23 septembrie, iar ziua de 24 iunie ca zi de naștere.

Ioan Botezătorul – „cel mai mare între cei născuți, cel mai mic în împărăția cerurilor”

Textul din evanghelia de la Matei 11,11: „Adevărat zic vouă: nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el” (Matei 11,11), este mărturisirea lui Hristos despre Ioan.

Nu există contradicție în cele afirmate de Hristos. Ca să înțelegem ca Ioan Botezătorul este „cel mai mare între cei născuți din femei”, ne este de ajuns să știm ca a săltat în pântecele maicii sale, în momentul în care Elisabeta se întâlnește cu Fecioara Maria atunci când aceasta îl purta în pântece pe Domnul, că a viețuit în pustie precum un înger, că l-a botezat pe Hristos la râul Iordan, etc. Iar să înțelegem ce înseamnă cuvintele „cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el”, ne vom opri asupra tâlcuirii pe care o dau Sfinții Părinți.

Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că „teologul cel mai înalt e mai mic decât cel de pe urmă dintre îngeri”. El face această afirmație pentru că rezuma „împărăția cerurilor” la lumea îngerilor, căci Împărăția cerurilor nu era încă deschisă oamenilor în vremea lui Ioan. Astfel, Sfântul Ioan este mai mic decât orice înger.

Înțelesul duhovnicesc al îmbrăcăminte și hranei Sfântului Ioan Botezătorul

Din Evanghelia după Marcu, aflăm că Sfântul Ioan Botezătorul era îmbrăcat în haina din păr de cămilă, încins cu o curea de piele și că se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.

Camila poate simboliza atât curăția, cât și necurăția. Dacă în Vechiul Testament ea putea fi privită ca un animal curat pentru că era rumegător, ea putea fi văzută și ca necurăță, dacă ținem seama că avea copita despicată. Dacă rămânem la prima semnificație, cea de animal curat, cămila simbolizează poporul ales, în timp ce necurăția prefigura neamurile păgâne.

Faptul că Ioan purta o haină din păr de cămila, simbolizează chemarea evreilor

și a păgânilor la Hristos.

Cureaua, provenită de la un animal mort, semnifica prin încingerea cu ea, omorârea patimilor.

Cât privește hrana sa, trebuie să știm că albinele și lăcustele erau considerate a fi curate în Vechiul Testament, semn că Ioan se hrănea doar cu cele plăcute Domnului.

Moartea Sfântului Ioan Botezătorul

Din Evanghelie cunoaștem că Irod, la un ospăț prilejuit de sărbătorirea zilei de naștere, a tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul, la cererea Irodiadei. În acea vreme, Sfântul Ioan era întemnițat în castelul lui Irod de la Maherus. Ioan îl mustrase pe Irod pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, care era soția fratelui său. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase și plăcuse oaspeților și îndeosebi lui Irod, să ceara de la acesta capul Botezătorului ca răsplata.

Sărbătorile închinat Sfântului Ioan Botezătorul

Biserica a închinat lui Ioan șase sărbători: zămisirea lui (23 septembrie), nașterea (24 iunie), soborul lui (7 ianuarie), tăierea capului (29 august), prima și a doua aflare a capului lui (24 februarie) și a treia aflare a capului sau (25 mai).

Sursa: crestinortodox.ro

SFINȚII TREI IERARHI: VASILE CEL MARE, GRIGORIE TEOLOGUL ȘI IOAN GURĂ DE AUR

Pe Sfinții Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur, îi sărbătorim laolaltă la 30 ianuarie, ca pe cei mai mari învățători și păstori ai Bisericii. Viața lor sfântă și învățăturile lor sunt vrednice de toată lauda și încrederea. Pe lângă darul tălmăcirii Sfințelor Scripturi, ei s-au învrednicit și de înalta treaptă a arhieriei, sunt cunoscuți îndeobște sub numele de Sfinții Trei Ierarhi.

Pomenirea aparte a Sfântului Vasile se face la 1 ianuarie, a Sfântului Grigorie Teologul la 25 ianuarie, iar a Sfântului Ioan Gură de Aur la 27 ianuarie și la 13 noiembrie. Astăzi prăznuim roadele pe care multa lor strădanie le-a adus Bisericii Mântuitorului Iisus Hristos.

Sfinții Trei Ierarhi au trăit cam în aceeași vreme, adică în veacul al patrulea, și toți trei au adus Bisericii chezașia și strălucirea sfințeniei unor oameni cu înaltă știință de carte, cunoscând ei atât adâncurile învățaturii lui Dumne-

zeu din Sfintele Scripturi, moștenite de la Sfinții Apostoli, cât și prețuind, ceea ce era bun în știința și filosofia vremii lor.

Viețuind în anii când Biserica, abia scăpată din prigonirile sângeroase ale împăraților romani, ajunsese primejduită deerezii, adică de abaterile de la dreapta credință, din pricina mulțimii învățăturilor greșite ce se iviseră, Sfinții Trei Ierarhi au dus o luptă grea și neîncetată pentru adevărata înțelegere, pentru păzirea drepte credințe apostolice, cu privire, îndeosebi, la dogma Sfintei Treimi, cea mai de seamă taină a credinței creștine.

Fiind, toți trei, mari Ierarhi ai Bisericii, au folosit amvonul, dar fiecare în felul său.

Sfântul Vasile cel Mare a fost totodată păstor al mirenilor, dar și mare îndrumător al călugărilor. Cele mai vestite cuvântări ale lui, din amvon, sunt tâlcuirile la Cartea Facerii și tâlcuirile la Cartea Psalmilor. Cât privește rânduielile date de el călugărilor, acum 16 veacuri, ele dăinuiesc și astăzi. Vrednic de însemnat este locul pe care Sfântul Vasile îl dă muncii, alături de rugăciune, în viața călugărilor. Cu adevărat, învățător al mirenilor, el unește cuvântul cu fapta, chemând pe cei bogați să sprijine așezămintele creștine întemeiate de el pentru ajutorarea săracilor, a bolnavilor, a tuturor celor slabi și neputincioși din cetate. Mai amintim că Sfântul Vasile cel Mare și Sfântul Ioan Gură de Aur s-au străduit și cu înfrumusețarea și desăvârșirea Sfintei Liturghii din timpul lor, lăsând Bisericii Răsăritene cele două Liturghii care le poartă numele și care se săvârșesc în Biserica Orientală până astăzi.

Și **Sfântul Grigorie de Nazianz** a folosit puterea cuvântului în chip minunat. Orator înnăscut, poet și mare teolog, Sfântul Grigorie și-a câștigat renumele de „Cuvântătorul de Dumnezeu”, adică „Teologul”, talmăcind pe înțelesul oamenilor din timpul său, taina Sfintei Treimi. Chemat la Constantinopol, cetate care căzuse atât de mult în rătăcirea lui Arie, după cinci ani de cuvântări, starea lucrurilor s-a răsturnat și în toată capitala nu mai era decât o singură biserică a adeptilor lui Arie, toate celelalte redevenind dreapta credință. Pentru aceasta a și fost ales arhiepiscop al Constantino-

polului. Puțini teologi au ajuns la înălțimea și la adâncimea teologiei lui. Cele mai vestite dintre cuvântările lui sunt Cele cinci Cuvântări Teologice, ținute de el în biserica Învierii din Constantinopol.

În ceea ce privește pe **Sfântul Ioan Gură de Aur**, acesta a folosit amvonul mai ales pentru învățarea mirenilor, chemându-i pe toți, de la cei mai smeriți, până la cei mai semeți, la pocăință și la milostenie, îmbărbătându-i și dojenindu-i, dând ca pildă viața sa de nevoință, dar și de dârză bărbăție. A fost socotit cel mai iscusit predicator pe care l-a avut Biserica. Drept mărturie a cuvântărilor lui, el a lăsat Bisericii Tâlcuirea Evangheliei după Matei și Tâlcuirea celor 14 Epistole ale Sfântului Apostol Pavel. Tâlcurile lui sunt o adevărată Evanghelie practică.

În sfârșit, Sfinții Trei Ierarhi s-au asemănat între ei și prin slăbiciunea lor trupească. Toți trei au avut o sănătate plăpândă, îndurând cu răbdare numeroase neputințe și boli. În slăbiciunea vasului lor trupesc sălășluia însă tăria cea neasemănată a Duhului și cuvântul lor era unit cu fapta.

Împodobiți cu asemenea daruri, Sfinții Trei Ierarhi au fost mult cinstiți în toată lumea creștină, dar mai ales în Împărăția dreptcredincioasă de răsărit, atât de mult, încât, în chip neașteptat, cinstirea lor a ajuns o pricină de dezbinare între credincioși, la sfârșitul veacului al XI-lea și începutul veacului al XII-lea, pe vremea când în Constantinopol cârmuia cucernicul împărat Alexie I Comneanul (1081-1118).

La vremea aceea, erau unii dintre creștini care-l socoteau pe Sfântul Vasile mai mare, întrucât a unit, ca nimeni altul, cuvântul său cu fapta. Alții, coborându-l pe acesta și pe Sfântul Ioan Gură de Aur, îl socoteau fruntaș al lor pe Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu, atât pentru frumusețea cuvintelor lui, cele dulci ca mierea, cât și pentru puterea și adâncimea gândului. Alții dădeau întâietate Sfântului Ioan, cel „cu gura de aur”, mai iscusit la cuvânt decât toți și îndemnător la pocăință. Și neînțelegerea ajunsese atât de mare, încât creștinii se împărțiseră între ei.

Deci, făcându-se cinstirea lor piatră de poticnire, Sfinții n-au răbdat o dezbinare ca aceasta. Drept aceea, s-au arătat mai întâi câte unul, apoi toți trei laolaltă, unui arhieru înțelept, care păstorea în acea vreme cetatea Evhaitelor, anume Ioan, și i-au grăit așa: „După cum vezi, noi la Dumnezeu suntem una și nici o vrajbă nu este între noi. Fiecare din noi, la timpul său, îndemnați de Duhul Sfânt, așa am învățat. Nu este între noi unul întâi și altul al doilea. De chemi pe unul, vin și ceilalți doi. Drept aceea, sculându-te, poruncește celor ce se învrăjbesc să nu se mai certe pentru noi. Că nevoința noastră, cât am fost în viață și după moarte, a fost să împăcăm pe oameni și să aducem pace și unire în lume. Așadar, fă-ne praznic la toți trei într-o singură zi și înștiințează despre aceasta pe creștini, că noi, în fața lui Dumnezeu, suntem una”. Deci, ascultând porunca Sfinților, acest minunat bărbat, Ioan mitropolitul Evhaitelor, a rânduit pomenirea laolaltă a Sfinților Trei Ierarhi, la 30 ianuarie.

Amintim că, tot în cinstea Sfinților Trei Ierarhi, acum trei veacuri, domnitorul Vasile Lupu al Moldovei (1634-1653) a înălțat minunata biserică din Iași, care a uimit multă lume prin frumusețea podoabelor ei.

Pentru **botezuri (lumânări de botez), cununii, înmormântări, sfeștanii, molifte, etc.**, vă puteți adresa la Pr. Raimondo: tel. 0444 149 6055; cel. 393 482 9000 sau în fiecare duminică și sărbătoare la Biserică (înainte sau după Sf. Liturghie).

SFINȚIREA CASELOR

În ziua de 6 ianuarie sărbătorim Botezul Domnului (Boboteaza).

După Sfânta Liturghie, va avea loc **Sfințirea Mare a Apei**, după care părintele va continua sfințirea caselor.

Cei interesați sunt rugați să se înscrie pe lista de la biserică sau să sune la numărul de telefon **393 482 9000**, pentru programare.

Cărți de rugăciune.

Calendare pe Anul Domnului 2018

În Biserică sunt disponibile Cărți de rugăciune, Biblii pentru adulți și copii, obiecte bisericești, etc.) și Calendare pe Anul Domnului 2018.

Credincioșii care doresc alte cărți de rugăciuni sunt rugați să ne anunțe.

Mesaj pentru Anul Nou

Pr. Raimondo Salanschi și Consiliul Parohial adresează tuturor membrilor și simpatizanților parohiei noastre cele mai bune doriri pentru un An Nou cu sănătate, pace, și împliniri vrednice!

LA MULȚI ANI!